

ת"פ 40598/10/20 - מדינת ישראל נגד מ' מ'

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 40598-10-20 מדינת ישראל נ' מ'(אחר/נוסף)

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה כהן-לקח המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מיכל אזולאי (פמ"י)
נגד הנאשם		מ' מ' ע"י ב"כ עו"ד עבד דראושה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק).

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, בין הנאשם ובין המתלוננת הייתה היכרות מוקדמת בת מספר שנים על רקע מקום עבודה משותף. מספר חודשים עובר למועד הגשת כתב האישום, ניהלו הנאשם והמתלוננת מערכת יחסים זוגית. כחודש לפני מועד הגשת כתב האישום, הודיעה המתלוננת לנאשם על הפסקת מערכת היחסים הזוגית. בשל כך, וכן בהינתן קיומה של מחלוקת כספית בין השניים, גמלה בליבו של הנאשם החלטה להצית את רכבה של המתלוננת. לצורך כך, כשבוע לפני יום 10.10.2020, הנאשם רכש חומר דליק, סרבל וכלי ברזל מחנות ברמאללה. ביום 10.10.20, בין השעות 03:30 - 04:00 או בסמוך לכך, נסע הנאשם ברכבו מביתו לביתה של המתלוננת. הנאשם החנה את רכבו בקרבת מקום, וצעד לרחוב בו המתלוננת החנתה את רכבה כשהוא לבוש סרבל וברשותו חומר דליק וכלי ברזל. כאשר הגיע הנאשם לרכבה של המתלוננת, הוא שבר באמצעות כלי הברזל את חלון הנהג, שפך לתוך הרכב את החומר הדליק והציתו. בסמוך לכך הנאשם נמלט מהמקום וכן זרק את הסרבל, את החומר הדליק ואת כלי הברזל בפח סמוך. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, רכבה של המתלוננת נשרף כליל.

3. הצדדים לא באו להסכמה בעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. הסנגור עתר להגשת תסקיר, ובעקבות כך הנאשם נשלח לשירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. מאז מתן הכרעת הדין ביום 22.4.2021, הוגשו לעיוני חמישה תסקירים שנגעו לתנאי השחרור המגבילים של הנאשם וכן למישור העונשי. באופן זה התאפשר לי לעקוב אחר הנאשם במשך תקופה זמן ממשית.

עמוד 1

5. מתסקירי שירות המבחן עלה כי הנאשם בן 37 כיום, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים בגילאים 8 ו-5. טרם מעצרו, הנאשם עבד לטענתו כמתורגמן וכנהג בשגרירות קנדה בתל אביב. הנאשם ניהל מערכת יחסים זוגית עם המתלוננת מחוץ לנישואיו.

שירות המבחן התרשם בתסקירים הראשונים כי הנאשם בעל קושי בשליטה בדחפים, ועם נטייה להיגרר למצבי סיכון ולפעול בצורה אימפולסיבית ולא שקולה בעת מצוקה רגשית. בד בבד, שירות המבחן ציין כי התרשם מאדם אינטליגנטי, בעל יכולות תפקוד גבוהות ורשת תמיכה משפחתית, אשר מכבד סמכות. שירות המבחן הוסיף והתרשם כי הנאשם אינו מקל ראש בעבירה בה הורשע, וכי ההליך המשפטי מרתיע אותו.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי נתן למתלוננת כסף כדי לסייע לה לרכוש את רכבה. לדברי הנאשם, הוסכם ביניהם שמדובר בהלוואה, ואף על פי כן המתלוננת נעלמה בלא להחזיר כספים אלה. הנאשם טען כי חש מנוצל ופגוע, ומתוך כך החליט לשרוף את רכבה של המתלוננת. שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על הצתת רכבה של המתלוננת והביע על כך חרטה רבה.

שירות המבחן שוחח גם עם המתלוננת שטענה כי היא החזירה את כספי ההלוואה לנאשם יום לאחר רכישת הרכב, וכן טענה כי הנאשם התנהג כלפיה באופן רכושני ואובססיבי, וכי הוא גרם לקרע חמור בינה ובין בני משפחתה. המתלוננת הוסיפה וטענה לפני שירות המבחן כי היא חוששת מהנאשם. שירות המבחן ציין כי לפי התרשמותו, המתלוננת מתמודדת עם תסמינים של פוסט-טראומה.

הנאשם הביע נכונות להתבונן בדפוסי חשיבתו ובהתנהגותו. במסגרת צו פיקוח מעצרים, הנאשם שולב החל ממאי 2021 בטיפול פרטני ייעודי בתחום של אלימות במשפחה. מדיווחים של הגורם המטפל עלה כי הנאשם הגיע בהתמדה למפגשים ושיתף פעולה עם ההליך הטיפולי במסגרתו דיבר על כך שביצע "טעות גדולה", וכן הביע רצון לשינוי ולתיקון יחסיו הזוגיים עם אשתו. הגורם הטיפולי ציין כי הנאשם החל את הטיפול כאשר החזיק בתפיסה של "שחור-לבן" תוך טשטוש קשיים, אך במהלך הטיפול סיגל ראייה מורכבת תוך העמקה בקשיים עם אשתו ומשפחתו.

מבחינת גורמי סיכוי - שירות המבחן ציין כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע עליהם חרטה. מדובר במי שטרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי עם תעסוקה יציבה. הוא משתף פעולה בהליך הטיפולי ומצליח להתבונן בדפוסי התנהלותו באופן שמותאם למצבו.

מבחינת גורמי סיכון - שירות המבחן עמד על כך שמדובר בעבירה חמורה שכללה תכנון מוקדם כתוצאה מזעם שהצטבר אצל הנאשם כלפי המתלוננת טרם ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להכיר באופן מלא בתוקפנות שיש בו, ואף נטה לטשטש את רגשותיו כלפי המתלוננת.

בתסקיר מדצמבר 2021 שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות בעתיד של אלימות זוגית. בהתחשב בכך, אך גם בשים לב להימצאות הנאשם בהליך טיפולי בתחום האלימות הזוגית, שירות המבחן ביקש דחייה כדי לבחון

את המשך התהליך הטיפולי ואת יכולת הנאשם להפיק תועלת ממנו.

בתסקיר מעדכן מיום 24.4.2022 צוין כי הנאשם המשיך להתמיד בתהליך הטיפולי ולשתף פעולה במסגרתו באופן מלא וכן, וכי הנאשם ערך התבוננות בהתנהלותו ובדפוסיו באופן שאיפשר לו להגיע לרבדים שלא עלו בטיפול קודם לכן. שירות המבחן ציין בתסקירו המעדכן כי התרשם שהנאשם עובר תהליך משמעותי בטיפול, תוך התבוננות כנה ואמיצה. שירות המבחן הוסיף והתרשם כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעתי. בהתחשב בכל אלה, שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם כדי למנוע קטיעה של התהליך השיקומי החיובי; ולחלופין לאפשר לנאשם לרצות עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. בנוסף, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לשנה כדי להמשיך בתהליך הטיפולי, וכן מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

ראיות לעונש

6. המאשימה הגישה לעיוני הצהרת נפגעת עבירה שנכתבה חלקה בשפה הערבית וחלקה בשפה האנגלית (צורף לעיוני תרגום לעברית). מדובר בהצהרה מפורטת ממנה ניתן ללמוד כי המתלוננת חשה שהנאשם הרס את חייה בגין מכלול מעשים שהיא מייחס לו. לטענת המתלוננת, אין לשעות לטענת הנאשם כי עבר טיפול והשתקם, אלא יש להטיל עליו את העונש המרבי הקבוע בחוק.

בהתייחס לנטען בהצהרת המתלוננת, אציין כי אינני מקלה ראש לרגע בתחושותיה כנפגעת עבירה. עם זאת, אני רואה להבהיר כי מרבית המעשים והנזקים שנטענו בהצהרתה של המתלוננת, חורגים מעבר לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ואשר על בסיסן הורשע. אותם מעשים ונזקים נטענים מצויים מחוץ לגדרו של ההליך הנוכחי, שכן הם לא הוכחו במסגרתו. ממילא, אינני מביעה כל עמדה בעניינם.

ואכן, בא כוח המאשימה ציין בפתח דיון הטיעונים לעונש בהתייחס להצהרת נפגעת העבירה, כי: "אנו לא נבקש מבימ"ש להתייחס וגם אנו לא נתייחס לשום דבר שחורג מעובדות כתב האישום המתוקן...אנו לא מבקשים להתייחס לטענות עובדתיות שאינן כלולות [ב]כתב האישום המתוקן" (עמ' 14, ש' 16-17; עמ' 15 ש' 12-13 לפרוטוקול הדיון מיום 15.5.2022). בהתחשב בדברים אלה של בא כוח המאשימה, הודיע הסנגור כי הוא מוותר על בקשתו לחקור את המתלוננת על הצהרתה, וזאת לאחר שהמתלוננת הוזמנה לדיון הטיעונים לעונש לצורך כך, אך לא התייצבה לדיון האמור (שם, עמ' 14, ש' 13-14; עמ' 15 ש' 15-17).

בכל הנוגע למעשה ההצתה נושא כתב האישום המתוקן - המתלוננת טענה בהצהרתה כי היא קנתה את רכבה באמצעות כספי חסכונות דלים שהיו ברשותה, וזאת מתוך כוונה שהרכב יסייע לה להשתלב במקום עבודה. כמו כן, לטענת המתלוננת היא שמרה ברכבה חפצים אישיים יקרים לליבה, כגון תמונה אחרונה של אמה המנוחה וכן מכשיר טלפון נייד שבו הייתה שמורה הקלטת קול של אמה. כל אלה הושמדו בעת שהנאשם הצית את רכבה. למקרא הצהרת נפגעת העבירה עולה בבירור כי מעשה ההצתה גרם למתלוננת עוגמת נפש רבה ופחד משמעותי.

7. מטעם ההגנה נשמעו דברי אשתו של הנאשם. אשת הנאשם פירטה לפניי את הקשיים שהיא וילדיה הקטנים חוו

בעקבות מעצרו של הנאשם, ובעקבות כך שלאחר שחרורו של הנאשם ממעצר, הוא שהה במעצר בית מלא מחוץ לבית המשפחה במרחק גאוגרפי ממוקם מגורי המתלוננת. היא הוסיפה ופירטה את הקשיים הכלכליים מהם סובלת המשפחה בעקבות כך שהנאשם נותר במשך כשנה וחצי ללא עבודה ופרנסה. אשת הנאשם ציינה כי החליטה להמשיך את יחסיה הזוגיים עם הנאשם לטובת ילדיהם. היא ביקשה הקלה בעונשו של הנאשם כדי שיוכל לתמוך ולפרנס את משפחתו.

טיעוני הצדדים לעונש

8. המאשימה עמדה על חומרתה של עבירת ההצתה וטענה למתחם עונש הולם שנע מ-24 עד 48 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הוסיפה וטענה כי אין מקום לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום, וכי יש לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם הנטען. בהתאם לכך, המאשימה עתרה להשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי לטובת המתלוננת.

מנגד, הסנגור טען כי מתחם העונש ההולם נע מ-5 חודשי עבודות שירות ועד 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש. הסנגור עמד על הנסיבות לקולא בעניין מרשו, ועתר להשית עליו 5 חודשי עבודות שירות - בין בגדרי המתחם שייקבע, ובין בחריגה ממנו לקולא מטעמי שיקום. נטען כי ניתן להוסיף לכך צו מבחן, מאסר מותנה, התחייבות כספית ופיצוי לטובת המתלוננת.

הנאשם הביע בדבריו לפני חרטה עמוקה על מעשיו, וטען כי בכוונתו להמשיך בטיפול בו הוא משולב שמועיל לו ולמשפחתו.

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

10. **הערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מעבירת ההצתה בה הורשע הנאשם, הם שמירה על הקניין הפרטי וכן הגנה על שלמות הגוף והנפש. זאת, בשים לב לכך שמעשה הצתה עלול להוביל להתפשטות בלתי נשלטת של אש תוך גרימת נזקים הרסניים. בהלכה הפסוקה צוין כי ההצתה מהווה עבירה חמורה לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם מחמת המסר העברייני האלים שעולה ממנה תוך הטלת פחד ופגיעה בתחושת הביטחון האישי (ראו: ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל, פס' 3 (8.11.2012)).

11. בכל הנוגע ל**נסיבות ביצוע העבירה**, הללו פורטו בהרחבה בפס' 2 לדבריי לעיל. בתמצית אציין כי עבירת ההצתה הייתה מתוכננת, שכן כשבוע לפני ביצועה הנאשם רכש חומר דליק, סרבול וכלי ברזל. הנאשם ביצע את ההצתה לבדו, כך שחלקו בביצועה היה מלא. הנזק האקטואלי שנגרם כתוצאה מביצוע עבירת ההצתה היה שריפת רכבה של המתלוננת כליל. הנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות רב יותר, אם האש הייתה יוצאת משליטה ופוגעת ברכוש נוסף, או פוגעת חלילה בגוף ובחיים בשים לב לכך שההצתה בוצעה ברחוב מגורים. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הסיבות

שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת ההצתה נעוצות בכך שהמתלוננת הודיעה לנאשם על הפסקת מערכת היחסים הזוגית ביניהם, וכן בכך שהתקיימה מחלוקת כספית בין השניים.

12. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, הוא מאסר 15 שנים.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לפסיקה של בתי משפט מחוזיים, במסגרתה נקבעו מתחמי ענישה הולמת בגין הצתת רכב שהתחילו ב-18 או ב-24 חודשי מאסר בפועל. מנגד, הסנגור הפנה בטיעונו למקרים בפסיקה שבהם נגזרו בגין הצתת רכב עונשי עבודות שירות.

בהתייחס לטיעוני ב"כ הצדדים ולהפניותיהם, אציין כי בפסיקתו של בית המשפט העליון נקבע כי על דרך הכלל, נוכח חומרתה של עבירת ההצתה והסכנות הפוטנציאליות הכרוכות בה, יש להטיל בגינה עונשי מאסר בפועל (ראו: ע"פ 4311/12 סורי הנ"ל, פס' 4). לצד זאת, צוין בפסיקה כי: "...רף הענישה הנוהג בעבירות הצתה אינו אחיד והוא קשור בקשר ישיר לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם" (ע"פ 7139/13 צקול נ' מדינת ישראל, פס' 8 (23.1.2014)).

בחינת הפסיקה הנוהגת ביחס למעשה של הצתת רכב, מעלה כי ניתן להצביע על מקרים בהם הוטלו בגין מעשה זה עונשי מאסר בפועל למשך תקופת זמן משמעותית (ראו למשל: ע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל (1.12.2013) שם בית המשפט העליון לא מצא להתערב בעונש של 38 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת רכב ועבירות נלוות; עוד ראו: ע"פ 907/14 רחמים נ' מדינת ישראל, פס' י' (18.11.2014) שם צוין כי מתחם עונש הולם של 2 עד 4 שנות מאסר בגין הצתת רכב "אינו חריג").

מנגד, ניתן להצביע על מקרים בהם בגין מעשה של הצתת רכב הוטלו עונשי מאסר בפועל שמשכם שנה ואף פחות מכך (ראו למשל: ע"פ 9933/16 מיסק נ' מדינת ישראל (15.5.2017) וכן ע"פ 8435/17 נפתלי נ' מדינת ישראל (7.4.2019) - במסגרתם בית המשפט העליון לא ראה להתערב בעונש של 10 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת רכב; עוד ראו: ת"פ (י-ם) 46228-02-19 מדינת ישראל נ' מור (30.1.2020) וכן ת"פ (חי') 41715-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני (2.7.2020) - במסגרתם הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת רכב).

בתווך ניתן לאתר בפסיקה מקרים בהם הרף התחתון של מתחם הענישה ההולמת החל בעונש מאסר בפועל של מעל שנה (ראו למשל: ת"פ (י-ם) 61635-08-21 מדינת ישראל נ' ג דנברג, פס' 8 (12.5.2022) שם הנאשם הורשע בעבירה של הצתת רכב, ובגין כך נקבע מתחם שנע מ-14 עד 30 חודשי מאסר בפועל; עוד ראו והשוו: ת"פ (מרכז) 4534-04-19 מדינת ישראל נ' שמילה, פס' 18 (10.3.2020) שם הנאשם הורשע בעבירות של הצתת רכב והפרת הוראה חוקית, ובגין כך נקבע מתחם שנע מ-14 עד 40 חודשי מאסר בפועל).

בהמשך לכל אלה ולמען שלמות התמונה, אעיר כי ניתן למצוא בפסיקה גם מקרים בהם הוטלו עבודות שירות

בגין הצתת רכב תוך חריגה ממתחם משיקולי שיקום (ראו למשל: ע"פ 6418/21 סלהוב נ' מדינת ישראל (16.1.2022)); עוד ראו: ע"פ 6177/20 סלאמה נ' מדינת ישראל (22.4.2021)).

13. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן (לרבות העובדה שההצתה הייתה מתוכננת וכללה הצטיידות מבעוד מועד בחומר דליק, ההצתה בוצעה בקרבת מקום מגורים והרכב שהוצת נשרף כליל, אך גם העובדה שלא בוצעו עבירות נוספות מלבד ההצתה, ולא נגרמו נזקים אקוטואליים נוספים מעבר לשריפת רכבה של המתלוננת); בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; ובהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הנאשם הורשע לפני, **נע מ-15 חודשי מאסר פועל ועד 40 חודשי מאסר בפועל**.

חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולמת מטעמי שיקום

14. בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן..."

15. המאשימה התנגדה לחריגה מהמתחם משיקולי שיקום בטענה לפיה התסקיר המסכם בעניינו של הנאשם אמנם חיובי, אולם הנאשם לא עבר תהליך שיקומי בולט המצדיק חריגה ממתחם. לשיטת המאשימה, ראוי להטיל על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם (ללא חריגה לקולא ממנו), ולגזור עליו מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בהתייחס לטיעוני המאשימה אציין כי ברגיל, מעשה של הצתת רכב מצדיק הטלת מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח בשים לב לסיכונים הפוטנציאליים המשמעותיים הכרוכים בכך, ובשים לב לצורך להעביר מסר עונשי ברור המוקיע את המעשה ומרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותו. לצד זאת, מלאכת הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ולפיכך כל מקרה חייב להיבחן לגופו.

בנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם שלפניי, אני סבורה כי קמה הצדקה להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח תוך חריגה ממתחם מטעמי שיקום: ראשית, הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה עליהם הן לפני שירות המבחן והן בדבריו לפניי. הודאת הנאשם ונטילת האחריות חסכו את הצורך להעיד את המתלוננת במשפט. שנית, הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הרשעתו הראשונה בפלילים. שלישית, הנאשם היה עצור בתיק זה במשך שבועיים. לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא בבית אחותו, באופן שהוא נותר מחוץ לבית בו התגוררו אשתו ושני ילדיו הקטנים. זאת, למשך תקופת זמן ניכרת של כשנה ושלושה חודשים. בהמשך, הנאשם עבר לשהות במעצר בית מלא בבית האישה והילדים, אולם לא הצליח למצוא מקום עבודה שיפקח עליו. כך נותרה המשפחה ללא מפרנס עיקרי במשך תקופת זמן משמעותית. רביעית, ולא פחות חשוב - מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם משולב מזה כשנה וחצי בהליך טיפולי. הגם שבתחילת הדרך הערכת הסיכון בעניינו של הנאשם להישנות התנהגות אלימה הייתה גבוהה, הרי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם הגורמים המטפלים לאורך כל הדרך. עם התקדמות ההליך הטיפולי, שירות המבחן ראה לציין כי הנאשם עובר תהליך משמעותי במסגרת הטיפול תוך התבוננות כנה ואמיצה בדפוסי, ותוך הפנמת

חומרת מעשיו. עוד צוין כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם הרתעתי, וכי הוא מוקף בסביבה תומכת. על רקע זה, שירות המבחן המליץ להמשיך בתהליך הטיפול תוך הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית. אני סבורה כי כל אלה במשקלם המצטבר, מקימים בסיס להאמין כי לנאשם סיכוי ממשי להשתקם.

אמת, התהליך הטיפולי טרם הסתיים. לפיכך אני סבורה כי יש מקום לצו מבחן ארוך מכפי שהומלץ בתסקיר (שנה וחצי במקום שנה), באופן שיאפשר את המשך המסלול הטיפולי תוך מעקב וליווי מקצועיים. כמו שירות המבחן, אף אני סבורה כי עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית יקטע את המסלול הטיפולי-שיקומי בו הנאשם מצוי כעת, והוא עלול להסיג לאחור את הפירות הטיפוליים שהושגו עד כה. תוצאה כאמור לא תשרת את הנאשם או את החברה.

16. סיכומם של דברים; אף שברגיל אני מסכימה עם המאשימה כי יש מקום להעברת מסר עונשי הולם ומרתיע בגין מעשה מן הסוג בו הורשע הנאשם שלפניי כך שיוטל בגינו עונש מאסר בפועל לריצוי ממש, הרי בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה אני סבורה כי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת משיקולי שיקום, באופן שימנע את שליחתו של הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג וברית. לצד זאת, אבהיר כי בניגוד להמלצת שירות המבחן, אינני רואה מנוס מהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק, וזאת בשים לב לחומרתה של עבירת ההצתה ולצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני הישנותה.

17. אשר לפסיקת פיצוי לטובת המתלוננת - הנאשם הודה כי כתוצאה מעבירת ההצתה שביצע, רכבה של המתלוננת נשרף כליל. כאמור לעיל, המתלוננת טענה בהצהרת נפגעת העבירה כי ביחד עם רכבה נשרפו גם חפצים שהיו בתוך הרכב ונשאו ערך סנטימנטלי גבוה עבורה (ראו: סוף פס' 6 לעיל). טענה זו לא הוכחה לפניי והיא חורגת מעובדות כתב האישום המתוקן. עם זאת, לא יכול להיות חולק כי הצתת רכבה של המתלוננת בנסיבות המקרה דנן גרמה לה לחששות ולעוגמת נפש ממשיים, וזאת מעצם טיבו של מעשה ההצתה ונסיבותיו כפי שתוארו בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם (ראו והשוו: ע"פ 2906/19 פלוני נ' מדינת ישראל, סוף פס' 17 (14.7.2019)). כל אלה מצדיקים פסיקת פיצוי לטובת המתלוננת.

בהתאם להלכה הפסוקה, קביעת שיעור הפיצוי בהליך הפלילי מסורה להערכת בית המשפט והיא "פרי איזון בין מכלול של שיקולים וביניהם מכלול נסיבות העניין, היקף הנזק שנגרם ותוצאותיו" (ראו והשוו: דברי כב' השופט ארבל בע"פ 10632/07 מזרחי נ' מדינת ישראל, פס' 11 (10.6.2008)). במקרה דנן לא הובאו לפניי נתונים לגבי שווי הרכב שנשרף, ולגבי השאלה האם הוא היה מבוטח. מכל מקום, נוכח מכלול נסיבות העניין לרבות הרקע שהוביל להצתה כמפורט בכתב האישום המתוקן, אני סבורה כי על הפיצוי לטובת המתלוננת להיות בשיעור ממשי ורואה להעמידו על סך של 10,000 ₪. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, אאפשר את תשלום הפיצוי בתשלומים.

אדגיש כי סכום הפיצוי אינו מתיימר לפצות את המתלוננת על מכלול נזקה השונים הנטענים על ידה. הדרך נותר פתוחה לפנייה לתבוע בהליך אזרחי מתאים את מלוא הנזקים, אם וככל שקיימת עילה שבדין לכך.

סוף דבר

18. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 19.7.2022.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 15.11.2022 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה וחצי מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את תנאי המבחן, תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר הדין.

תשומת לב שירות המבחן כי רצוי שתכנית טיפולית תיבנה לשעות אחר הצהריים שכן מרבית המעסיקים העובדים עם הממונה על עבודות השירות, עובדים בשעות הבוקר בלבד.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, לא לעבור עבירת אלימות מסוג עוון (לרבות איומים).

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, לא לבצע עבירות אלימות מסוג פשע או עבירת הצתה.

ה. פיצוי לטובת המתלוננת בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-16 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.12.2022 ובכל 5 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו - תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב אלול תשפ"ב, 18 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.